

neretur nihilominus ex palmis nullo finito numero comprehensio, alioquin ex prædictis non esset infinita. Unde si supponatur Angelum in singulis palmis percurrentis singulas horas infumere, evidens erit non pauciores esse in duratione horas, quam in linea palmos, quamvis alias sufficeret ad infinitudinem durationis, ut tot instantia complecteretur, quot linea palmos complectitur. Numerus enim instantium nullo finito numero comprehensibilium efficit infinitatem, quamvis minorem infinitate horarum, aut dierum, &c. Quod ut facilius intelligas, cogita infinitudinem unam annorum complecti duodecim infinitudines mensium, & quamlibet infinitudinem mensium continere triginta infinitudines dierum, &c. id est, infinitudines inadæquatas, quæ unam adæquatam efficiunt. Præterea non satis constat veritas præcipii assumpti ab Obiciente, scilicet non esse infinitam eam lineam, quæ tempore finito percurritur. Imo verò oppositum non difficile demonstraretur per hypothesein circini valde aperti, cujus crura essent in infinitum protracta: nam in hoc casu linea, quæ cuspidis unius ab alia distantiam mensuraret, esset, ut patet, infinita, & nihilominus ab altera ex illis, aut ab utraque percurri posset intra tempus finitum ac non longius eo, quod sufficit ad utriusque cruris partes centro viciniore conjungendas eo modo, quo solet occludi circineus; aliunde verò hæc hypothesi circini infiniti nullam involvit repugnantiam.

XVI.
Et sic falsò
concluditur
de duratione
& linea.

Ad id verò quod additur resp. & concedo durationem, de qua est quaestio, habere medietatem eodem ipso modo, quo habet principium & finem, & habere similiter tum tertiam, tum quartam, &c. sui partem & nihilominus eam non esse finitam intelliges, si perspexeris nullam posse admitti infinitudinem horarum, quæ non complectatur tum duas infinitudines semihorarum, tum quatuor infinitudines quadrantum, tum octo infinitudines semiquadrantum, tum insuper sexaginta infinitudines minorum horæ, &c. Eas verò infinitudines partiales, quæ unam totalem componunt, Deus distinctissime incutitur, quamvis non possit multitudinem partium, aut quasi partium ex quibus singulæ consurgunt, arithmetice designare, eo quod omnem numeri speciem transcendant, juxta communem notionem multitudinis infinitæ, ex quo sequitur lineam ab Angelo percurrentendam esse revera infinitam, qualis supponitur. Verum circa hujus lineæ quantitatem finitam videatur quid ultra opponat P. Courboullez in sua defensione opinionum Physico-Mathematicarum P. Antonij Laloyez ejusdem societatis Jesu à pag. 120; tum quid in oppositum urgeat P. Maignanus in sua appendice 2. §. 1. à num. 59. & rursus in